A megdöbbent fájdalomnak az egyszülött szerelmétől fosztott a szárnyaló szeretet Koronáját ki koporsóját körülvevő szegény Borika, ki oly hamar játszotta el szerencsétlenségét. I Te voltál a napsugár, mely örömszerűen szállt be az otthonba, s hogy visszaszippantál az örök fényforrásba, a szülőket bánatukban fájdalommal szemben áll az elkövetett fény emlékére. Tudjuk hogy örültek, hogy boldogítottak, mily szépen fonódtak körül a szívek szálai, bajon-kedven lépeket megszokta mindenki, szívükben szó szerint nem szakadhatott, könnyek árja nem záródhatott el utadat, mert helyette ~~szakadhatott~~ a mindenszeretet karmányzó örök szó dicsőt könnyes szívünk felé utadtó biccentettek. Vége lett, te visszaszippantál napsugár, véglegesítjük a de szülőidnek, testvéreidnek, bácsiidnak, nagynénidnek, dédszülőidnek, bácsiidnak szakszerűek s mi mindannyiunknak, kik szomorkodtunk benned s fájó szívekkel vonszód el feletted az utolsó üdvöt. —

I A szeretet koszorúja ontott vége egész lényeden, lépjed azt szeretni lehetett

1914. VI/30

MTA KÖNYVTÁR ÉS INFORMÁCIÓS KÖZPONT

Dobos Borika

Vm III 315

Az ősi szentély legfőbb ékessége volt a friglidra, melyben a szeretet örök koszorúját őrizték s amely fölött két kőoszlop tornyosult ki vidékünk szépeit, s úgy mondja az évszázados kinchek szója, hogy szép szellőzés a kőoszlopos kőszál körül borult le a friglidra valakinek szárnyaival kitörölte népének, mely ugyanis angyalszárnyával fogadta az ~~[illegible]~~ [illegible] ~~[illegible]~~ [illegible] fájdalom angyalszárnyával kitörölt az ősi szent szárnyaszegetten borultak a kőoszlopok. Szép szokása az ősi szent szárnyaszegetten borultak a kőoszlopok mellett, melyben a szeretet szeretett szerelmét szerelmét ~~[illegible]~~ most szárnyaszegetten borultak a kőoszlopok. Szép szokása az ősi szent